

R O M Â N I A

TRIBUNALUL SIBIU - SECȚIA CIVILĂ
DECIZIA CIVILĂ Nr. 97

Ședința publică de la 12 Februarie 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE: Mariana Bibu

Judecător: Adina Cosma

Judecător: Marioara Țichindelean

Grefier: Maria Tudor

Pe rol fiind judecarea recursului declarat de către reclamanta KRAUSS JOHANNA împotriva sentinței civile nr. 335 din 21.10.2008 pronunțată de Judecătoria Agnita, în contradictoriu cu intimații Comisia Locală Agnita Pentru Stabilirea Dreptului De Proprietate Privată Asupra Terenurilor și Comisia Județeană Sibiu Pentru Stabilirea Dreptului De Proprietate Privată Asupra Terenurilor, având ca obiect - **fond funciar**.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru recurentă av. Heinz Gotsch, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care;

Reprezentantul recurente av. Heinz Gotsch depune împuternicire avocațială și practică judiciară. Arată că nu are alte cereri de formulat.

Nefiind alte cereri formulate instanța găsește cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea recursului.

Reprezentantul recurente av. Heinz Gotsch, față de excepția tardivității arată că recursul nu a fost formulat tardiv fiind înregistrat în 8.12.2008.

Tribunalul dispune respingerea excepției de tardivitate reținând că recursul a fost declarat în termenul de 15 zile prevăzut de art.301 Cod procedură civilă.

Pe fond, reprezentantul recurente av. Heinz Gotsch, solicită desființarea sentinței pronunțată de instanța de fond cu trimiterea cauzei la Judecătoria Agnita spre rejudecare. S-a solicitat judecarea în lipsă și a fost formulată o cerere în probațiune, cerere pe care instanța nu s-a pronunțat. Motiv de admitere a plângerii formulate este aspectul constituțional invocat, pe bază de reciprocitate, art.44 din Constituția României, față de drepturile cetățenilor. Legile și Constituția vorbesc de dobândirea terenurilor de către cetățenii străin, pe când Lg.247/2005 nu vorbește de dobândirea ci de reconstituirea dreptului de proprietate, lege ce are caracter reparator. Având în vedere că prin sentința pronunțată de instanța de fond s-a adus atingere dreptului la respectarea bunurilor recurente-reclamante, drept consacrat de Constituție solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat și motivat, desființarea sentinței cu trimiterea cauzei spre rejudecare Judecătoriei Agnita sau admiterea cererii de către instanța de recurs.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra recursului civil de față constată că prin sentința civilă nr. 335/21.10.2008 pronunțată de Judecătoria Agnita s-a dispus respingerea plângerii

formulată de petenta Krauss Johanna, domiciliată în Bretzfeld, Ahornweg, nr.10, D-74626, Germania, în contradictoriu cu intimatele Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor Agnita, jud. Sibiu și Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor Sibiu, cu sediul în Sibiu, str. Andrei Șaguna, nr.10, jud. Sibiu.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut că prin plângerea formulată în dosarul civil nr.334/174/2008 reclamanta Krauss Johanna, în contradictoriu cu pârâtele: Comisia Locală Agnita pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor prin Primar și Comisia Județeană Sibiu pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor prin prefect a solicitat pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună desființarea parțială a Hotărârii nr.533/04.06.2008 emisă de Comisia Județeană Sibiu, comunicată reclamantei cu adresa nr.8957/26.06.2008 ca nelegală; să se constate că este unica moștenitoare legală acceptantă pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor solicitate conform Legii nr.247/2005; să se constate că este îndreptățită la reconstituirea dreptului de proprietate pentru întreaga suprafață de teren care a fost în proprietatea antecesorilor săi, conform documentației depuse odată cu cererea de reconstituire a dreptului de proprietate la Comisia Locală Agnita; să fie obligată Comisia Locală Agnita să efectueze punerea în posesie pentru întreaga suprafață de teren care a fost în proprietatea antecesorilor; obligarea primarului Orașului Agnita la plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, reclamanta a arătat că prin hotărârea nr. 13 din 04.04.2008 Comisia Locală Agnita a respins cererea sa ca urmare a lipsei actelor doveditoare și a cetățeniei române. Actele doveditoare au fost depuse și motivația Comisiei Județene Sibiu de respingere a contestației este lipsa cetățeniei române.

Adresa de respingere este un formular tipizat, cu motivarea „Că nu face dovada cetățeniei române” – o motivare prefabricată pentru mai mulți petenți, ceea ce denotă lipsa unei analize în profuziune a cererii.

Calitatea de moștenitoare legală după părinții reclamantei, Sill Friedrich și Sill Joana, născută Fabritius, nu este contestată, deci a fost „per a contrario” recunoscută.

Hotărârea Comisiei Județene s-a dat și cu încălcarea de a da informații cu privire la datele personale, hotărârea comunicată conținând și datele unor persoane necunoscute reclamantei, cărora le-au fost comunicate și datele reclamantei.

În ședința Comisiei s-a invocat lipsa cotă – temei prev. de art.48 din Legea nr.18/1991. Fiind descendenta fostului proprietar, a solicitat restituirea ca drept de moștenire legală. Art.44 din Constituție republicată prevede că dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Cetățenii străini... pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor... și prin moștenire legală, prevedere preluată și de legea specială nr.312/2005, care consacră principiul constituțional.

Decizia nr.408/07.10.2004 a Curții Constituționale reține neconstituționalitatea dispozițiilor art.3 alin.1 din Legea nr.54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, statuându-se că cetățenii străini și apatrizii pot dobândi drept de proprietate asupra terenurilor prin moștenire legală. În decizia nr.640/28.06.2007 a Curții Constituționale se statuează că aspectele legate de aplicarea art.48 din Legea nr.18/1991 sunt chestiuni de aplicare și interpretare a legii care excedează contenciosul constituțional.

Prin întâmpinarea depusă în fața primei instanțe, Comisia Județeană Sibiu a solicitat respingerea plângerii formulate, ca fiind netemeinică și nelegală.

În fapt, pârâta arată că prin hotărârea nr.13/2008 Comisia Locală Agnita a respins cererea de reconstituire a dreptului de proprietate formulată de reclamantă, întrucât pentru suprafețele de teren agricol și teren forestier revendicate, nu există proces-verbal de expropriere, nu există mențiune în registrul agricol din perioada 1948-1952 și nici un alt act încheiat după anul 1945 care să facă dovada dreptului de proprietate și de asemenea, reclamanta nu a făcut dovada cetățeniei române.

Reclamanta Krauss Johanna a formulat contestație care a fost soluționată în temeiul art.51 din Legea nr.18/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Comisiei Județene Sibiu nr.533/04.06.2008.

Contestația a fost respinsă deoarece reclamanta Krauss Johanna născută Sill nu a depus acte doveditoare din care să rezulte cetățenia română, condiție prevăzută de art. 48 din Legea nr. 18/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, asupra căreia s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Deciziile nr. 630 și 1218 din anul 2007 stabilind că dispozițiile acestui articol sunt în conformitate cu Constituția.

În ceea ce privește prezenta acțiune civilă formulată de reclamantă, în conformitate cu dispozițiile art.48 din Legea fondului funciar nr.18/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, cererea de reconstituire a dreptului de proprietate poate fi făcută și de cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și de foștii cetățeni români care și-au redobândit cetățenia română, indiferent dacă și-au stabilit sau nu domiciliul în țară.

Aceste condiții legale au fost criticate la Curtea Constituțională, apreciindu-se de susținători că excluderea cetățenilor străini din categoria persoanelor care pot formula cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafața de teren agricol sau cu destinație forestieră care au aparținut în trecut autorilor lor, îngrădește dreptul constituțional al acestora de a dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor prin moștenire legală.

Astfel, reglementarea condițiilor în care operează această retrocedare, inclusiv sub aspectul persoanelor îndreptățite, constituie opțiunea legiuitorului iar condiția de a avea calitate de cetățean român reprezintă o opțiune care este pe deplin constituțională.

Dispozițiile art.44 alin.(2) teza a doua din Constituție statuează asupra cazurilor și condițiilor în care cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor restrângând sfera de aplicare a acestei incapacități speciale.

Potrivit normei constituționale, una din modalitățile de dobândire a dreptului de proprietate de către cetățenii străini sau apatrizii este moștenirea legală, ceea ce presupune că aceștia după anul 2003, pot dobândi terenuri în condițiile dreptului comun (art.650 și urm. Cod civil) Legea nr.18/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind o lege specială care are ca destinație doar pe cetățenii români.

Pe de altă parte, legea are ca scop reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea unor persoane care, la data intrării în vigoare a legii, nu aveau calitatea de proprietari. Prin urmare, nu se poate invoca, în aplicarea prevederilor Legii nr.18/1991 garantarea și ocrotirea constituțională a dreptului de proprietate în

persoana reclamantei Krauss Johanna, născută Sill, câtă vreme aceasta nu este titulară a acestui drept, ce urmează să se nască ulterior.

Pârâta Comisia Locală Agnita a depus la dosar întreaga documentație care a stat la baza soluționării cererii depuse de reclamanta Krauss Johanna, prin respingerea acesteia

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, instanța de fond a reținut că Comisia Județeană Sibiu pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate asupra Terenurilor, analizând contestația formulată de reclamantă a soluționat-o prin respingere potrivit hotărârii nr.533/04.06.2008, pe același considerent invocat în hotărârea comisiei locale, respectiv că nu a depus acte doveditoare din care să rezulte cetățenia română, condiție prevăzută de art. 48 din Legea nr. 18/1991 republicată, articol declarat constituțional prin Deciziile nr. 630 și 1218/2007 ale Curții Constituționale.

Instanța de fond a reținut incidența art. 48 din Legea nr. 18/1991 a fondului funciar, modificată și republicată, ce exclude cetățenii străini din categoria persoanelor care pot formula cerere de restituire a dreptului de proprietate pentru suprafețele de terenuri agricole sau cu destinație forestieră care au aparținut în trecut autorilor lor, această prevedere fiind apreciată ca neconstituțională de anumiți cetățeni străini care au invocat excepția de neconstituționalitate asupra acestora, solicitând să se pronunțe Curtea Constituțională, cu privire la acest aspect.

Curtea Constituțională a României, în problema pusă în discuție s-a pronunțat în toate situațiile în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Legea fondului funciar nr.18/1991 - în deciziile nr.630/26.06.2007; nr.1002/06.11.2007 și nr.1218/ 18.12.2007 Curtea Constituțională a statuat că prevederile art.48 din Legea nr.18/1991 a fondului funciar sunt compatibile cu prevederile art.44 alin.2 din Constituția României. Aceste ultime prevederi deși nu stabilesc „in terminis” interdicția dobândirii dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, nu o înlătură, ci doar precizează cazurile și condițiile în care aceștia pot dobândi un asemenea drept, restrângând astfel sfera de aplicare a acestei incapacități speciale.

Astfel spus în opinia legiuitorului, pot beneficia de dreptul la reconstituirea proprietății, doar cetățenii străini care și-au redobândit cetățenia română, nu și cei care nu au optat pentru această calitate.

Pe de altă parte în considerentele invocate în hotărârile indicate Curtea Constituțională statuează că legea are ca scop reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea unor persoane care, la data intrării în vigoare a legii, nu aveau calitatea de proprietari. Prin urmare, nu se pot invoca în aplicarea prevederilor Legii nr.18/1991, garantarea și ocrotirea constituțională a dreptului de proprietate în persoana reclamantilor, câtă vreme aceștia nu sunt titulari ai acestui drept, ce urmează a se naște ulterior.

În concluzie, în condițiile în care problematica pusă în discuția Curții Constituționale a fost soluționată în toate cazurile prin respingerea excepțiilor de neconstituționalitate, sau altfel spus, prevederile art.48 din Legea nr.18/1991 au fost declarate constituționale, prima instanță a apreciat că toate instanțele din România urmează să se supună acestor dispoziții, care au caracter definitiv și general obligatoriu, astfel că plângerea formulată de reclamanta Krauss Johanna în contra pârâtelor Comisia Locală Agnita și Comisia Județeană Sibiu pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor, urmează a fost respinsă

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs contestatoarea solicitând să se dispună desființarea sentinței atacate a Judecătorei Agnita, să se dispună desființarea parțială a Hotărârii nr.533/04.06.2008 emisă de Comisia Județeană Sibiu, comunicată reclamantei cu adresa nr.8957/26.06.2008 ca nelegală; să se constate că este unica moștenitoare legală acceptantă pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor solicitate conform Legii nr.247/2005; să se constate că este îndreptățită la reconstituirea dreptului de proprietate pentru întreaga suprafață de teren care a fost în proprietatea antecesorilor săi, conform documentației depuse odată cu cererea de reconstituire a dreptului de proprietate la Comisia Locală Agnita; să fie obligată Comisia Locală Agnita să efectueze punerea în posesie pentru întreaga suprafață de teren care a fost în proprietatea antecesorilor; obligarea primarului Orașului Agnita la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului se reiau considerentele cererii de chemare în judecată arătându-se că acestea au fost ignorate de prima instanță sentința fiind netemeinică și nelegală.

Se arată că deciziile Curții Constituționale nu sunt definitive și obligatorii acestea fiind de respingere a excepțiilor invocate.

În condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor, în condițiile prevăzute de legea organică, precum și prin moștenire legală.

Legea nr.247/2005 a repus moștenitorii în termen. Înlăturarea de la acest drept ar fi o nouă discriminare cum a fost cea suferită de părinții reclamantei ca și minoritate națională și ar goli de conținut ideea reparatorie a Legii nr.247/2005 care este constituțională.

Pe bază de reciprocitate, cetățenii români pot dobândi terenuri de orice fel în Germania, fără nici o restricție.

Primul protocol adițional la Convenția Europeană a Dreptului Omului prevede că „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”.

În drept s-au invocat dispozițiile Legii nr.18/1991, 1/2000 și 247/2005, Legea nr.312/2005, Constituția României, art.44 alin.1 și 2, art.45, art.46, Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Intimata Comisia Județeană Pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor Sibiu a depus întâmpinare solicitând respingerea recursului, în principal ca urmare a admiterii excepției de tardivitate iar pe fond ca neîntemeiat.

În motivarea întâmpinării se reiau considerentele expuse în fața primei instanțe.

În recurs nu au fost administrate probe noi.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor de recurs formulate, raportat la prevederile art. 304 indice 1 Cod procedură civilă, tribunalul reține următoarele:

Petenta – cetățean german prin cererea înregistrată sub nr.6103/16.09.2005 la Primăria Orașului Agnita a solicitat Comisiei Locale Agnita, a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenului ce a aparținut antecesorilor săi în temeiul Legii nr. 18/1991 și a Legii nr. 247/2005, în calitate de moștenitoare legală a acestora

Cererea sa a fost respinsă de Comisia oraşului Agnita pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, prin hotărârea nr. 13/04.04.2008 ca urmare a faptului că persoana în cauză nu a făcut dovada cetăteniei române.

Ulterior, a fost respinsă şi contestaţia formulată în baza art. 27 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 890/2005 de către Comisia Judeţeană Sibiu de Aplicare a Legii 18/1991, reţinându-se că petenta nu are cetătenie română astfel că nu poate beneficia de reconstituirea dreptului de proprietate potrivit prevederilor art. 48 din Legea 18/1991.,

Prin textul legal invocat de cele două entităţi administrative şi reţinut de instanţa de fond în soluţia de respingere a plângerii, se statuează în mod expres că cetătenii români cu domiciliul în străinătate, precum şi foştii cetăteni români care şi-au redobândit cetătenia română, indiferent dacă şi-au stabilit sau nu domiciliul în ţara, pot face cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafeţele de terenuri agricole sau terenuri cu destinaţie forestieră, prevăzute la art. 45, care le-au aparţinut în proprietate, dar numai până la limita prevăzută la art. 3 lit. h) din Legea nr. 187/1945, de familie, pentru terenurile agricole, şi nu mai mult de 30 ha de familie, pentru terenurile cu destinaţie forestieră, în termenul, cu procedura şi în condiţiile prevăzute la art. 9 alin. (3)-(9).

Însă, prin art. 8 alin. 2 din legea nr. 18/1991 se recunoaşte calitatea de persoane îndreptăţite la reconstituirea dreptului de proprietate tuturor moştenitorilor persoanelor care au adus pământ în cooperativa agricolă de producţie sau cărora li s-a preluat în orice mod teren de către aceasta.

Acelaşi act normativ prevede prin dispoziţiile articolului 13 că moştenitorii care nu-şi pot dovedi aceasta calitate, întrucât terenurile nu s-au găsit în circuitul civil, sunt socotiţi repuşi de drept în termenul de acceptare cu privire la cota ce li se cuvine din terenurile ce au aparţinut autorului lor, fiind consideraţi ca au acceptat moştenirea prin cererea pe care o fac comisiei.

Rezultă din aceste dispoziţii legale că moştenitorii persoanelor ce au deţinut teren preluat din patrimoniul lor, în condiţiile înscrise în actul normativ sunt îndreptăţite la reconstituirea dreptului de proprietate ce a aparţinut autorilor lor, prin depunerea cererii de reconstituire aceştia dobândind o - *speranţă legitimă la obţinerea exerciţiului efectiv al dreptului de proprietate* – dobândind astfel un bun în sensul art. 1 din art. 1 al Primului Protocol adiţional al CEDO.

Distincţia făcută prin art. 48 al Legii nr. 18/1991, care înlătură de la posibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate pe moştenitorii care nu dobândit cetătenia română dar permite reconstituirea persoanelor ce aveau cetătenie străină dar au renunţat la aceasta şi au dobândit cetătenia română sau chiar persoanelor cu dublă cetătenie, determină o diferenţiere ce nu are o justificare obiectivă.

Chiar dacă Statul Român poate determina titularii dreptului de proprietate privată asupra terenurilor aflate teritoriul său, acesta nu poate înlătura posibilitatea dobândirii în patrimoniu de persoanele ce nu deţin cetătenia română a unui drept patrimonial ca efect al moştenirii legale, fără a acorda o despăgubire, constituind astfel o imposibilitate legală, discriminatorie de a dobândi un bun.

Mai mult, potrivit art. 41 al. 2 din Constituţie , „1) Dreptul de proprietate, precum şi creanţele asupra statului, sunt garantate. Conţinutul şi limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.”

Chiar dacă prin repetate decizii ale Curții Constituționale (decizia nr. 1002/ 06 noiembrie 2007, decizia nr.630/26.06.2007, decizia nr. 1218/18.12.2007) s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 18/1991, doar deciziile prin care se constata neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare sunt definitive și obligatorii, potrivit 31 din Legea nr. 47/ 1992 –republicată .

Mai mult, odată cu ratificarea de către România a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și protocoalele adiționale la aceasta, abordarea problematicii referitoare la respectarea dreptului de proprietate, nu poate face abstracție de conținutul articolului 1 din primul Protocol adițional la Convenție.

Prin ratificarea acestui protocol, nu numai că respectarea lui a devenit obligatorie pentru Statul Român, dar aplicarea prevederilor sale are și un caracter prioritar, conferit de art. 20 din Constituția României care prevede în mod expres că „dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și tratatele la care România este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.”

Față de aceste considerente, tribunalul constată că criticile aduse hotărârii primei instanțe sunt fondate, fiind incident motivul de recurs înscris în art. 304 pct.9 Cod procedură civilă, astfel că în temeiul art. 312 alin.3 Cod procedură civilă se va dispune admiterea căii de atac declarate cu consecința modificării sentinței atacate.

Față de limitele investiției, tribunalul va admite în parte acțiunea, având în vedere faptul că față de probele de la dosar instanța a putut numai să analizeze în ce măsură respingerea cererii reclamantei pe considerentul că aceasta nu are cetățenia română, este sau nu întemeiată, neputând aprecia temeinicia pe fond a acesteia, aceste verificări nefiind făcute prin hotărârea atacată.

În temeiul art. 274 Cod procedură civilă se va lua act că intimata nu a solicitat cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII D E C I D E

Admite recursul declarat de contestatoarea recurentă Krauss Johanna împotriva sentinței civile nr.335/21.10.2008 pronunțată de Judecătoria Agnita, pe care o modifică în totalitate, în sensul că:

Admite în parte plângerea formulată de petenta Krauss Johanna în contradictoriu cu intimata Comisia Locală pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor Agnita, jud. Sibiu și Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor Sibiu și pe cale de consecință:

Anulează în parte Hotărârea nr.533/4.06.2008 emisă de Comisia Județeană pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor Sibiu.

Respinge celelalte capete de cerere ca inadmisibile.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 12.02.2009.

PREȘEDINTE,

Mariana Bibu

JUDECĂTORI,

Adina Cosma

Marioara Țichindelean

GREFIER,

Maria Tudor

RED. A.C./tehn. A.C.- 16.03.2009 /2 ex/Jud. Agnita – Judecător V. Nițu